

KANDIRMAK ve KANMAMAK

Aslı DİNÇMAN

Atasözü şöyledir: “Deliden korkma, cahilden kork.” Cehaletin, akli denge bozukluğundan daha tehlikeli olduğu anlatılmak istenen bu söz, almak isteyen için çok önemli mesajlar içerir.

Cahili kandırmak kolaydır. Kandırılan kişi ise, bunu fark ettiği andan itibaren, iki temel davranış kalıbına yönelir:

1. Kandırılmayı kabullenir.
2. İntikam almak için, gücü yettiğinde o da başkalarını kandırır.

“Kandıran”a öfke duymak erdemdir de, “Kanan”a, “Neden?” diye sormak, “Sen de mi Brutus?” tepkisiyle karşılaşır. Birileri tarafından kandırılmamanın sorumluluğunun biraz da bizde olduğunu hep yadsımak isteriz. Çünkü böyle büyütülmüşüzdür. KANDIRAN SUÇLUDUR, KANAN MASUM...

Oysa **cahil bırakılan bir toplum, cehaleti bir kambur gibi sırtlamadıkça kandırılmaz.** Çünkü “CAHİL BIRAKILMAK” da bir seçimdir. Günah keçisi bulmak çok kolaydır ama şu da bir gerçektir ki, uygarlık, bir şeylere bahane ve mazeret ileri sürmeyenlerin omuzlarında yükselmiştir ve bundan sonra da böyle yükselecektir...

Kanmayı çaresizlikten yüklendiğimizde, bu aldatılış, sadece maddi kavramlarla sınırlı kalmaz.

Allah ile aldatılırız...

Bize karşı silah haline getirilen, en derin inançlarımızla kandırılırız... Temel insani değerlerimize ilişkin kandırılırız...

Bize bir ülke, bir varoluş anlamı, bir yaşam armağan eden atalarımızla ve Ebedi önderimiz ATATÜRK ile dahi kandırılırız...

Eğer cahilsek ve kandırılmışsak, ortaya çıkmasını da istemeyiz. Çocuklarımızı kaybederiz, hesap sormayız. Sormak isteyenleri de, birileri inanç ticaretine devam edebilsin diye, sustururuz... Kandırılmayacak bilince ulaşmaya çalışmak aklımızın ucuna gelmez. Çevremizde öyle çok “sorumlu” buluruz ki, kandırılmamanın da, yurttaşlık sorumluluğu olduğunu düşünmeyiz.

Bir dönem gündemde büyük yer tutan arabesk müzik kültürünün, kandırmayı haksız + kandırılmayı haklı gören bir toplumdaki yeri, aslında eleştirilmek yerine, incelenmelidir.

Çaresiz ve aciz olduğunu zanneden bireylerden oluşan toplumlarda, “OLUMSUZLUKLARA TEPKİ GÖSTERMEK” DEMOKRATİK HAKKI -kendi oylarıyla seçtikleri de olsa- otorite kabul edilen gücün önünde yok olur... Anılan güç, kader ile özdeşleştirilir ve zaten kader de önceden yazılmış olduğundan, kandırılmamak için yapılacak hiçbir şey yoktur...

Oysa “Tereyağdan kıl çeker gibi” kendilerini gerçeklerden soyutladıklarını düşünen bu kişiler, böyle bir mantık bozukluğunun bilinçaltı sonucu olarak, zaten sarsılmış olan özgüvenlerini tümüyle yitirmeyecekler midir?

“KANDIRMAK” AHLAKİ BİR SUÇ OLDUĞU KADAR, “KANMAMAK” DA, BİREY VE TOPLUM TARAFINDAN ALINMASI GEREKEN TEDBİR VE SORUMLULUKTUR. SORUMLULUK ÜSTLENMİYORSAK, KANDIRILMAYA DA KATLANMAK ZORUNDA KALIRIZ. ANCAK, ÜSTLENİLMEYEN ÖYLE SORUMLULUKLAR VARDIR Kİ, ÇOK AĞIR OLAN BEDELLERİN TEK BİR FERT DEĞİL, BİRÇOK KİŞİ, HATTA BÜTÜNÜYLE TOPLUM TARAFINDAN ÖDENMESİ GEREKİR...

Türk Ulusu artık uyanmalı ve kendisini kandırmak isteyenleri de gaflet uykularından uyandırmalıdır.

İzmir, 21 Eylül 2008